

681. AA

Budapestre vonatkozó ujságcikkek				Osztályozás
Szerző: <i>Borsi Darázs József</i>				Tárgy: <i>529 529</i>
Cím: Pontos időjelzés A RÉGI BUDÁN				Hely:
Forrás: <i>ly. Világ</i>				Idő: <i>184</i>
1956. X. 4.				Személy:
(Hely)	(Idő)	(Köt. v. füz.)	(Oldal)	Helyszám:

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Budapest nyomda, Gerlőczy-u. 2. — 14806/51

MA CSAK EGY TELEFON-SZÁMOT kell feltárcsázni, hogy megtudjuk a „középeurópai háteles időt”, a régi idők pestbudai lakosának azonban még csak tárcsázni sem kellett, csak kicsit kinyitni a fülét, hogy mikor szól meg a déli ágyúlövés Buda főreáliskolájában.

A kiegyezés utáni idők valamelyik minisztere adta parancsba, hogy a budai főreáliskola — jelenleg Toldy Ferenc Gimnázium — főfizikusa köteles minden nap, pontosan délben elsüttetni egy ágyút, annak igazolására, hogy fővárosunkban akkor van pontban déli tizenkét óra. Hogy ez a déli ágyúzás mennyire „komoly” volt, bizonyítja az, hogy a vasutak menetrendje is ehhez igazodott. Nagyapáink is ismerték tehát a „pontos időjelzés” fogalmát és ágyúszónál ültek délben a tertlett asztalhoz. Az a szegény vándor

szegény is, aki éppen akkor hallgott végig az iskola utcán, hogy a Vám utca sarkán lévő „Stock im Eisen”-be beleverje a maga passzegét, az is tudta, hogy pontban délben kordul éhes gyomra.

A világháború tönkretette ezt a „romantikus” ágyúszót, tönkretette az öreg iskola épületét is. Népünk igyekezete az iskolaépületet már újjávarázsoltta, az ágyú azonban hallgat.

MI, ÖREGEK DÉLBEN még néha önkéntelenül várjuk az iskola felől a durranást, de aztán ágyúszó nélkül is ebédhez látunk. Unokáinknak pedig talán majd már eszébe sem jut, hogy a mi ifjúkorunkban délben ágyúszó, este pedig szívünk lázasabb dobogása jelezte az idő — az ifjúság — mulását.

BORSI DARÁZS JÓZSEF